

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3XEObd/5/2025
Identifikačné číslo spisu:	8611201837
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8611201837.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávnenej : POHOTOVOST', s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému : P., R. A., r. č.: XXXXXX/XXXX (podnikal s prideleným IČO: 37774751), o vymoženie 1 098,57 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. SK 7Er/179/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 29. júna 2012 č. k. 13CoE/60/2012-30 a o návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.

III. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 29. júna 2012 č. k. 13CoE/60/2012-30 (ďalej len „rozhodnutie odvolacieho súdu“) potvrdil uznesenie Okresného súdu Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 16. júna 2011 č. k. 7Er/179/2011 - 11 (ďalej len „rozhodnutie súdu prvej inštancie“). Súd prvej inštancie zastavil exekučné konanie v časti týkajúcej sa vymoženía zmenkového úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 238,57 eura od 18. augusta 2010 do zaplattenia a exekútorovi nepriznal trovy exekučného konania v zastavenej časti.

2. Oprávnená podala proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, v ktorom navrhuje zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Taktiež ním navrhuje prerušiť dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“)

3. Povinný sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné [§ 447 písm. c) CSP].

5. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti OSP, najvyšší súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

6. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávnenej najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred najvyšším súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti dovolania. Ako príklad najvyšší súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/83/2013, 1Oboer/264/2013, 1Oboer/251/2014, 1Oboer/263/2014 a 1Oboer/285/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho a občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

7. Osobitne k námietke oprávnenej, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, najvyšší súd konštatuje, že zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g) a k). V danom prípade súd prvej inštancie rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Pri zastavení exekúcie podľa uvedeného zákonného ustanovenia, Exekučný poriadok nevyžadoval obligatórne nariadenie pojednávania, preto súd prvej inštancie nepochybil, keď pojednávanie nenariadil. Odvolací súd v danom prípade postupoval v súlade s § 214 ods. 2 OSP, ak o odvolaní oprávnenej rozhodol bez nariadenia pojednávania; nariadenie pojednávania bolo na úvahe odvolacieho súdu.

8. Najvyšší súd nezistil niektorú z procesných väd tvrdených oprávnenou [§ 237 písm. a), b), d), e) a f) OSP], ako ani iné vady konania uvedené v § 237 OSP. Prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP. Preto najvyšší súd odmietol dovolanie oprávnenej ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné [§ 447 písm. c) CSP].

9. Najvyšší súd nezistil ani predpoklady na odloženie vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade so svojou ustálenou rozhodovacou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

10. Na doplnenie dovolania písomným podaním oprávnenej na č. l. 41 až 45 najvyšší súd neprihliadol. Oprávnená tak totiž urobila po lehote na podanie dovolania, hoci dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

11. Čo sa týka otázky prerušenia dovolacieho konania, túto najvyšší súd už tiež vyriešil vo viacerých skutkovo a právne obdobných veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad najvyšší súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Cdo/301/2012, 2Cdo/386/2012, 6Cdo/431/2012, 3Cdo/441/2012 a 5Cdo/371/2012.

So závermi v nich prijatými sa najvyšší súd stotožňuje a na ne odkazuje.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože povinnému v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.